

uitspraak buiten zitting

RECHTBANK OOST-BRABANT

Zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Bestuursrecht

zaaknummer: SHE 19/2060

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 19 maart 2021 in de zaak tussen

drs. [REDACTED], te [REDACTED], verzoeker
(gemachtigde: mr. E.G. Hoorn),

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Asten, verweerder
(gemachtigde: mr. M.T.J.H. Berns).

Procesverloop

Bij besluit van 28 december 2018 (het primaire besluit) heeft verweerder met ingang van 27 december 2018 het doorbetalen van het salaris van verzoeker gestaakt, alsmede van eventuele salaristoelage(n) en de opbouw van het Individueel Keuzebudget (IKB).

Bij besluit van 4 juli 2019 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van verzoeker ongegrond verklaard.

Verzoeker heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Bij besluit van 5 maart 2020 heeft verweerder het financiële gevolg van de opgelegde loonsanctie van 28 december 2018 ingetrokken. In dit besluit staat vermeld dat dit betekent dat met de salarisbetaling van maart 2020 een bedrag van € 2.902,13 bruto wordt betaald.

In de brief van 19 augustus 2020 heeft verweerder toegelicht dat met het besluit van 5 maart 2020 het primaire besluit is ingetrokken.

Verzoeker heeft het beroep met de brief van 4 september 2020 ingetrokken en daarbij verzocht verweerder in de proceskosten te veroordelen.

Verweerder heeft bij brief van 26 november 2020 op dit verzoek gereageerd.

Overwegingen

1. De rechtbank doet op grond van een overeenkomstige toepassing van artikel 8:54 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) uitspraak zonder zitting.
2. Op grond van artikel 8:75a, eerste lid, van de Awb kan de rechtbank in geval van intrekking van het beroep, omdat het bestuursorgaan geheel of gedeeltelijk aan de indiener

van het beroep is tegemoetgekomen, het bestuursorgaan in de proceskosten veroordelen indien daarom bij de intrekking wordt verzocht. Artikel 7:15, tweede lid, van de Awb bepaalt dat de kosten die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, door het bestuursorgaan uitsluitend worden vergoed op verzoek van de belanghebbende voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid.

3. In reactie op het verzoek om een proceskostenvergoeding, stelt verweerder dat een proceskostenveroordeling achterwege moet blijven. Verweerder is uit coulance overgegaan tot de intrekking van de loonsanctie. Daarbij stelt verweerder dat de noodzaak om beroep in te stellen uitsluitend is te wijten aan de handelwijze van verzoeker zelf. Verzoeker is op drie uitnodigingen voor een gesprek over zijn re-integratie zonder opgave van (een deugdelijke) reden niet ingegaan en heeft evenmin gehoor gegeven aan een oproep om het plan van aanpak over zijn arbeidsongeschiktheid te bespreken. Hij wenste zich bij dit laatste gesprek te laten vergezellen door zijn gemachtigde die op de geplande datum van het gesprek niet beschikbaar was. Volgens verweerder mag en kan bij gesprekken in het kader van re-integratie van een medewerker worden verwacht dat hij die alleen met de werkgever voert. Verweerder is van mening dat sprake is van bijzondere omstandigheden op grond waarvan een proceskostenveroordeling achterwege moet blijven.

Beoordeling

4. In geval van een tegemoetkomen door het bestuursorgaan wordt in beginsel een proceskostenveroordeling uitgesproken. Op dit uitgangspunt kan slechts een uitzondering worden gemaakt vanwege bijzondere omstandigheden. In zijn uitspraak van 16 mei 2006 (ECLI:NL:CRVB:2006:AX6776) heeft de Centrale Raad van Beroep (CRvB) overwogen dat het gegeven dat onverplicht en bij wege van coulance is tegemoetgekomen, in beginsel niet een dergelijke bijzondere omstandigheid oplevert. Indien, bijvoorbeeld, de noodzaak om beroep in te stellen uitsluitend is te wijten aan de handelwijze van de betrokkene zelf, kan wel gesproken worden van een bijzondere omstandigheid (zie de uitspraak van de CRvB van 12 februari 2014, ECLI:NL:CRVB:2014:397).

5. De rechtbank is van oordeel dat in dit geval geen sprake is van een bijzondere omstandigheid. Dat verweerder uit coulance is tegemoetgekomen, levert hier geen bijzondere omstandigheid op. Naar het oordeel van de rechtbank kan ook niet worden gezegd dat de noodzaak om beroep in te stellen uitsluitend te wijten is aan de handelwijze van verzoeker. Uit het bestreden besluit volgt dat de doorbetaling van het salaris is gestaakt, nadat verzoeker voor de derde maal niet is ingegaan op de uitnodiging voor een re-integratiegesprek. Uit de gedingstukken maakt de rechtbank op dat verzoekers gemachtigde in zijn reactie van 21 december 2018 op verweerders brief van 20 december 2018 waarin verzoeker wordt uitgenodigd voor een gesprek op 27 december 2018 (de uitnodiging voor een derde gesprek), aangeeft dat hij als adviseur bij het gesprek aanwezig wenst te zijn, maar op die dag verhinderd is om naar het kantoor van verweerder af te reizen. Wel biedt hij de mogelijkheid het gesprek op zijn kantoor te laten plaatsvinden. In latere correspondentie wordt dit aanbod herhaald en ook gewezen op de mogelijkheid van informatieverstrekking op andere wijze, bijvoorbeeld telefonisch. Verweerder gaat hier niet op in en vervolgens vindt de besluitvorming plaats zoals genoemd in het procesverloop. Verweerder is van mening dat verzoeker zonder verschoonbare reden niet is verschenen op het gesprek van 27 december 2018. De rechtbank volgt verweerder niet in zijn standpunt. Mede gezien het feit dat in de brief van 20 december 2018 is opgenomen dat verzoeker desgewenst een adviseur kan meenemen naar het gesprek van 27 december 2018, had verzoeker die gelegenheid ook moeten worden geboden. Het had daarom op de weg van verweerder

gelegen om - in samenspraak met verzoekers gemachtigde - (bijvoorbeeld) een nieuwe datum te plannen voor een gesprek. Dit betekent dat geen sprake is van een situatie dat de noodzaak om (bezwaar en) beroep in te stellen uitsluitend voortkomt uit de handelwijze van verzoeker.

6. Onder verwijzing naar de vaste rechtspraak van de CRvB (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 7 juli 2005, ECLI:NL:CRVB:2005:AT9764) overweegt de rechtbank dat ook bij een verzoek om vergoeding van de kosten in bezwaar als regel geldt dat het enkele feit van het tegemoetkomen voldoende is om de gevraagde veroordeling uit te spreken. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat het bepaalde in artikel 7:15, tweede lid, van de Awb met zich brengt dat een kostenveroordeling achterwege moet blijven, als het bestuursorgaan (anderszins) aantoont dat van verwijtbare onrechtmatigheid van het in bezwaar bestreden primaire besluit geen sprake is. Gelet op wat is overwogen in 5. heeft verweerder dit echter niet aangetoond.

7. De rechtbank wijst het verzoek als kennelijk gegrond toe en veroordeelt verweerder in de proceskosten van verzoeker in bezwaar en beroep. Deze kosten stelt de rechtbank voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.602,- (1 punt voor het indienen van het bezwaarschrift, 1 punt voor het verschijnen ter hoorzitting, 1 punt voor het indienen van het beroepschrift, met een waarde per punt van € 534,- en een wegingsfactor 1).

8. De rechtbank wijst erop dat verweerder op grond van artikel 8:41, zevende lid, van de Awb verplicht is het door verzoeker betaalde griffierecht van € 174,- te vergoeden. Verzoeker moet zich hiervoor dan ook tot verweerder wenden.

Beslissing

De rechtbank veroordeelt verweerder in de proceskosten van verzoeker tot een bedrag van € 1.602,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.F.E. van Olden-Smit, rechter, in aanwezigheid van drs. J.G.J. van Geesink, griffier. De uitspraak is in het openbaar geschied op 19 maart 2021.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

29 MRT 2021

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan verzet worden ingesteld bij deze rechtbank binnen zes weken na de dag van verzending van deze uitspraak. De indiener van het verzetschrift kan daarbij vragen in de gelegenheid te worden gesteld over het verzet te worden gehoord. De werking van deze uitspraak wordt opgeschort totdat de termijn voor het instellen van verzet is verstreken of, indien verzet wordt ingesteld, op dat verzet is beslist.